

L'ARTICLE DEL DIA

Jordi Solé Tura
Diputat i dirigent del PSC.

El catecisme i la pena de mort

L'Església continua defensant la pena capital i oblidant les lleis abolicionistes de tot Europa.
¿Les escoles catòliques ensenyaran a Espanya preceptes doctrinals contraris a la Constitució?

Dimecres passat, l'Església catòlica espanyola va presentar, sota la presidència de la seva màxima jerarquia, el cardenal **Antonio María Rouco**, la versió en castellà del *Catecisme de l'Església catòlica* promulgat el 1992. Quan el text es va donar a conèixer fa set anys, vam veure amb estupor que l'Església acceptava el recurs a la pena de mort en casos d'extrema gravetat. Ara l'estupor augmenta perquè no només es continua acceptant la pena de mort, sinó que se n'amplia el camp de la possible aplicació. El text en castellà diu, sobre això, el següent: **"L'ensenyament tradicional de l'Església no exclou, suposada la plena verificació de la identitat i la responsabilitat del culpable, el recurs a la pena de mort"**.

Això es proclama quan a Espanya s'ha abolit totalment la pena de mort i quan el Consell d'Europa, el màxim organisme continental per a la definició i la protecció dels drets humans, ha llançat, com a eix central de la seva acció política i jurídica, una gran campanya sota el lema d'*Europa, un continent sense pena de mort*.

El Consell d'Europa acull avui 41 Estats, des d'Islàndia fins a l'extrem confí de Sibèria, incloent-hi els tres caucàsics: Geòrgia, Armènia i l'Azerbaidjan. Tots els països del vell bloc soviètic van trucar a la porta del Consell d'Europa després de la caiguda del mur de Berlín i a poc a poc van ser acceptats com a membres de ple dret després d'una dura tasca de canvi radical de les seves lleis i de les seves estructures polítiques, sota el control implacable del mateix Consell. Entre els punts a canviar, que començaven per la Constitució i seguïen per la legislació penal, civil i administrativa i la reestructuració dels seus sistemes parlamentaris i judicials, hi ocupava i encara hi ocupa un lloc preeminent l'abolició total de la pena de mort. I dic que encara l'hi ocupa perquè alguns països han tingut grans dificultats per abolir-la i el Consell d'Europa ha hagut de pressionar-los durament.

Parlo, per exemple, de Rússia, d'Ucraïna i d'Albània, països que s'han

resistit a abolir totalment la pena de mort a causa de l'elevat índex de criminalitat que es registra en les seves complexes societats. Durant un temps, el Consell d'Europa va acceptar en aquests casos tan difícils que l'abolició definitiva s'endarrerís un parell d'anys, a canvi d'una moratòria de no execució de cap condemnat. Però quan va descobrir que a Rússia i Ucraïna la moratòria no es complia plenament i que alguns condemnats havien estat executats, la seva reacció va ser contundent i va situar els governs d'aquests països davant d'una alternativa sense pal·liatius: o abolir definitivament i sense ex-

cepcions la pena de mort o ser expulsats del Consell d'Europa. Rússia ja l'ha abolit, espectacularment, i pel que fa a Ucraïna i Albània no trigarán a fer el mateix.

En el nostre propi país vam tenir dificultats fa 20 anys, quan vam redactar la Constitució, perquè alguns grups polítics de la dreta s'oposaven a l'abolició de la pena de mort i, malgrat la rotunditat amb què aquesta va ser abolida a l'article 15, van aconseguir introduir en el mateix article una frase ambigua, semblant a la que encara es reconeixia llavors en alguns textos internacionals: **"...excepte el que**

puguin disposar les lleis penals militars en temps de guerra". Avui això

no té sentit, la pena de mort ha estat totalment abolida en les nostres lleis civils i militars i en l'àmbit europeu aquesta possible excepció ha estat eliminada.

¿Per on va, doncs, l'Església catòlica, quan continua acceptant una pena de mort expulsada de tot Europa? ¿Li sembla bé que als Estats Units s'executin negres i hispans a preu fet, encara que, això així, cap milionari? ¿Està d'acord amb les execucions massives a la Xina i a altres països de l'Àsia i de l'Àfrica? ¿En quin costat se situa quan tants homes i dones ens mobilitzem a Espanya per impedir que un compatriota nostre, **Joaquín José Martínez**, sigui executat als Estats Units? ¿Està en contra de l'article 15 de la nostra Constitució? I si hi està, ¿per què s'empara en la mateixa Constitució per aconseguir més privilegis en el terreny educatiu i més recursos econòmics?

Aquest és un assumpte seriós. No és una qüestió de clericalisme o d'anticlericalisme, ni té res a veure amb les opcions religioses o laiques dels ciutadans. L'Església catòlica és una gran institució i una poderosa organització en terrenys delicats, com el de l'ensenyament, i és lògic que ens preocupem per saber quina serà la moral que propagarà en aquest assumpte. ¿Ensenyarà als seus alumnes preceptes doctrinals contraris a la Constitució? ¿Canviarà aquests preceptes del catecisme? ¿O jugarà amb dues cartes a la vegada?

